

8 БЕРЕЗНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ЖІНОЧИЙ ДЕНЬ!

Вітали всіх присутніх учасників концерту, який підготував факультет культури і мистецтв. Музичні привітання дарували усім присутнім кращі колективи та виконавці факультету, серед яких лауреат Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів молодіжний хор «Світич» (художні керівники заслужені працівники культури України Людмила Шумська та Людмила Костенко), лауреат Всеукраїнських конкурсів хореографічний ансамбль «Забава» (художній керівник Олександр Пархоменко), оркестр народних інструментів під керівництвом заслуженого артиста України Миколи Шумського, кращі вокалісти та музиканти факультету.

Ми приєднуємося до привітань і бажаємо нашим жінкам успіхів у будь-яких починаннях, щоденних справах, сміливих планах та сподіваннях.

Редакція газети

Традиційно напередодні Міжнародного жіночого дня 8 березня в Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя відбулося вшанування прекрасної половини вузу. З побажаннями щастя, любові і добра, міцного здоров'я, сімейного благополуччя та весняного настрою виступали ректор університету професор Бойко Олександр Дмитрович, голова профкому співробітників університету Олексій Лейберов. Почесними грамотами та грошовими преміями з нагоди свята було нагороджено кращих представниць прекрасної половини колективу університету.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ В ГОГОЛІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

21 – 22 березня в Ніжинському державному університеті проходила міжнародна наукова конференція «Граматичні та семантичні аспекти функціонування мовних одиниць». Це поважне наукове зібрання було ініційоване кафедрою української мови Ніжинської вищої школи за підтримки ректорату, співorganizаторами стали Міністерство освіти і науки України, Інститут української мови НАН України.

Робота конференції проходила в таких секціях: «Лінгвістичні студії в ніжинській вищій школі (до 90-річчя кафедри української мови)»; «Проблеми описової та історичної граматики української мови» (підсекція 1 «Теоретичні й практичні питання морфології»; підсекція 2 «Синтаксис у парадигматиці й синтагматиці»); «Національні мови й культури в їх специфіці та взаємодії» (підсекція 1 «Українська лінгвокультурологія в сучасній науковій парадигмі», підсекція 2 «Мова світових культур», підсекція 3 «Актуальні питання лінгводидактики»); «Слово в системі художнього тексту»; «Наукові студії з лексичної семантики»; «Актуальні питання історії та діалектології української мови».

У роботі конференції взяли участь науковці з Росії, Білорусі, Греції, провідні мовознавці України.

За матеріалами конференції буде видано збірник наукових праць.

Наш кор.

ПРЕСТИЖНА НАГОРОДА В ГОГОЛІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Наприкінці березня 2013 року було оголошено цього-річних лауреатів Міжнародної літературної премії імені Миколи Гоголя «Тріумф».

Премію засновано у 1998 році Чернігівським медіаклубом за сприяння Національної спілки письменників України та міжнародних громадських організацій. Нині засновник цієї престижної відзнаки – ГО «Чернігівський інтелектуальний центр», а рішення ухвалює Комітет із нагородження Міжнародною літературною премією імені Миколи Гоголя «Тріумф», до якого входять відомі письменники та науковці.

Серед цього-річних лауреатів троє представників Чернігівщини: декан філологічного факультету Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, письменник Олександр Забарний, директор Чернігівського обласного художнього музею імені Григорія Галагана Ірина Ральченко та письменник і журналіст із Корюківки Віталій Божок.

Їх нагороджено за значний внесок в пропаганду української культури та літератури, а також власний творчий доробок. Зокрема, відзначено художні твори й наукові дослідження Олександра Забарного та роман Віталія Божка «Мечений рейс».

Також премію імені Миколи Гоголя «Тріумф» за 2013 рік отримали: всесвітньо відомий албанський письменник із Бельгії Естон Келменді, класик сучасної удмуртської літератури Петро Захаров (Російська Федерація, Удмуртська республіка), відомий іранський поет зі Швеції Сограб Рагімі, талановита письменниця Віра Чорний-Мешкова (Республіка Македонія), знаний польський літератор і перекладач Войцех Пестка, а також українські письменники – Дмитро Чистяк (Київ), Віктор Лазарук (Луцьк), Микола Малахута (Луганськ) і громадський діяч із Волині Віктор Мозоль, відзначений за меценатську діяльність.

Вітаємо Олександра Вадимовича Забарного з престижною нагородою і бажаємо подальших творчих успіхів.

Наш кор.

Функціонування профспілкових організацій у вищих навчальних закладах – стратегії розвитку та міжнародна співпраця

З 29 березня до 1 квітня цього року в Одеському національному університеті імені І.І.Мечникова пройшла II Міжнародна науково-практична конференція на тему: «Функціонування профспілкових та громадських організацій у вищих навчальних закладах: стан, проблеми, стратегії розвитку та міжнародна співпраця».

Організаторами заходу виступили Профспілка працівників освіти і науки України, Асоціація правозахисних організацій студентів України, профкоми працівників та студентів, адміністрація Одеського національного університету імені І.І.Мечникова.

Уперше Міжнародна науково-практична конференція була проведена на базі ОНУ імені І.І.Мечникова в минулому році.

Проте в 2013 році захід набув масштабності: у конференції взяв участь профспілковий актив профорганізації не тільки студентів, а й працівників; відповідно, значно збільшилася кількість учасників заходу – 127 осіб.

Усього в роботі конференції взяли участь 40 вищих навчальних закладів, із них – 6 закордонних: з Росії, Білорусі, Придністров'я.

До заходу долучилися 28 українських вишів з різних областей – Миколаївської, Кіровоградської, Сумської, Запорізької, Львівської, Тернопільської, Чернігівської та інших, а також з м. Києва.

Участь в даному заході взяла і делегація від профкому студентів Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

Урочисте відкриття конференції відбулося у новозбудованому корпусі ОНУ імені І.І.Мечникова на Французькому бульварі.

Зі словами привітання до учасників звернулися голова Федерації профспілок Одеської області В'ячеслав Буратинський,

ректор ОНУ імені І.І.Мечникова Ігор Коваль, заступник голови Профспілки працівників освіти і науки України Сергій Романюк, голова Одеської обласної організації Профспілки Ніна Дубовик, завідувач сектору вищої освіти, науки, міжнародних відносин управління освіти і науки Одеської облдержадміністрації Юлія Журавльова, віце-президент АПОСУ Володимир Майданюк.

У своїх виступах вони висловили сподівання, що ця конференція сприятиме не лише обміну досвідом, а й розробці ідей з ви-

30 березня в «Світовому кафе» обговорювалася тема «Соціальний вимір модернізації у сфері праці: як повинні діяти профспілки?». Водночас студенти проходили тренінг з подолання конфліктних ситуацій, який проводила Одеська обласна група медіації «Школа медіації та переговорів для молодіжних лідерів».

31 березня для студентів була проведена презентація молодіжних програм ISIC – студентської мультифункціональної картки та TEACHER – Міжнародного посвідчення особи викладача, що підтверджує його професійний статус та надає низку пільг та знижок.

Незабутні спогади в учасників конференції залишило знайомство з Одеським будинком вчених, де для них був проведений урочистий прийом, а також культурно-розважальна програма, в рамках якої організували і екскурсію Одесою, і морську екскурсію-прогулянку вздовж узбережжя.

Гості міста ознайомилися з роботою Одеського національного університету імені І.І.Мечникова, побували в музеях, Астрономічній обсерваторії закладу.

На завершення заходу всім представникам організацій вищих навчальних закладів, які брали участь в конференції, в урочистій обстановці було вручено дипломи.

Надзвичайно продуктивні й насичені дні конференції, плідна співпраця колег по Профспілці та живе спілкування – все це було здійснено завдяки неоціненній організаційній роботі, яку виконали голова профкому студентів та голова профкому працівників ОНУ імені І.І. Мечникова Вадим Пеню та Ольга Вавілова.

Усі учасники конференції, а також заступник голови Профспілки працівників освіти і науки України, президент АПОСУ Сергій Романюк високо оцінили рівень заходу та висловили сподівання, що результати спільної роботи його учасників принесуть у майбутньому користь нашій спільній справі.

Роман Приходько, голова профкому студентів НДУ

рішення актуальних проблем вищої школи.

Виступи учасників конференції були надруковані у збірнику матеріалів конференції, який отримав кожний учасник заходу.

Лейтмотивом стали теми соціального захисту студентів, співпраці студентської профспілкової організації з адміністрацією та студентським самоврядуванням закладу, мотивації профспілкового членства у молоді, участь студентського профактиву в благодійних акціях тощо.

У ході конференції відбулися засідання тематичних секцій, тренінги. У рамках секції викладачів було організовано «Світове кафе» – сучасна форма навчання, яка сприяє обміну досвідом та розробці корисних ідей.

Про людей, що оживляють простір

Спочатку була маленька банкетна зала. Просто частинка світу, частинка часу. Та знайшлися люди, які спромоглися вдихнути життя у цей шматочок простору. Давши йому назву BONAPART, дали право на існування першому (!) арт-кафе в Ніжині. Відомо, що вищеназваний заклад, знаходиться в одному приміщенні з піцерією Boun Appetito, але, відкриваючи цей заклад, планувалось, що сусідити будуть дві зали: одна пропонує власне їжу (піцерія), інша – духовну (арт-кафе). Та перша давно та успішно функціонує, проте арт-кафе, як висловився сам власник закладу, чекало свого часу.

Перший захід, який запропонували публіці організатори, був літературно-музичний квартирник, який дістав достатньо символічну назву Atr-Mart. 16 березня о 19.30, вмістивши у собі талановитих музикантів, поетів та прихильників різного виду творчості, банкетна зала дістала повне право називати себе арт-кафе. Перше, що вражає – атмосфера, її відчутно навіть тоді, коли тільки відкриваєш двері. Це те відчуття, коли, напевно, знаходиш місце, де ти можеш відпочити як тілом, так і душею. Розумієш, що кожен з присутніх тут людей, – твої однодумці. Хто прийшов отримати насолоду від творчості, хто – представити, власне, свою. Неможливо було дозволити собі хоча б щось пропустити. Першим акордом Ярослав Седячко, створив основу атмосфери, яку чимось доповнював кожен учасник. Трішки скромності та більше гумору додала поезія Фокса; драйву та позитивного заряду вніс музикант Антон Чирвон; зворушливості та чуттєвості – Антон Гуман; манерності та відкритості – поет Сашко Андріяш; анархічності – Саша Бондарь; серйозності та шаленого переживання за героїв твору – Максим Марусик; душевності та теплоти – музикант Олександр Вогнівенко; відвертості та ліричності – поет Остап Романченко.

Дехто з глядачів вийшли до вільного мікрофону і порадували усіх своїми творами і це додало невимуженості та дружнього домашнього затишку, що і характерно для зустрічі у форматі «квартирника», непомітно розчинився розподіл на учасників і глядачів. З'явилося просто коло друзів, які веселяться, спі-

вають, читають вірші, жартують, куражаться, відпочивають.

Можливо, на перший погляд, видається, що такий вінегрет емоцій досить незрозумілий чи недоречний, але насправді це те, що потрібно на подібних заходах, і цим потрібно задовдячувати не тільки учасникам, але і організаторам, тим, хто створив це свято творчості – Тарасу Набоку та Євгенію Туз. До речі, мені випала нагода поспілкуватися з Тарасом.

– Скажи, чому саме **BONAPART**, у вас також є плани завоювати світ?

– Ні, воювати взагалі не плануємо. Насправді, не докладали зусилля для того, аби придумати назву. Спала сама на думку, оскільки це

– *Що підштовхнуло вас до організації такого роду заходу?*

– Бажання талановитих людей виступати та доносити свою творчість та потреба ніжинської молоді у чомусь подібному. Нам, як організаторам, подобається працювати в такому напрямку.

– *Як, на вашу думку, захід пройшов успішно?*

– Так. Оскільки публіка активно підтримувала учасників, дехто сам брав участь. Ми бачили задоволені та усміхнені обличчя гостей і самі також отримували неабияке задоволення. Це саме те, чого ми прагнули.

– *Як часто ви плануєте організовувати такі заходи?*

арт-кафе у приміщенні піцерії Boun Appetito. Назва склалась сама собою.

– *Що ви очікували від вечору, адже для Ніжина це достатньо незвично?*

– Не погоджусь із тим, що для Ніжина це незвично. Добре пам'ятаю подібні заходи, такі як КоФест, який, я маю надію, ще буде організований. У місті багато людей, які цінують аматорське мистецтво, але, на жаль, на сьогодні ніхто не займається організацією подібних зустрічей. Щодо очікувань, то ми чекали від цього вечору невимуженої атмосфери, в якій люди могли б відпочити душею. Хотілося, щоб відбувся обмін позитивною енергетикою, щоб мало місце невимужене дружнє спілкування. Був вільний мікрофон для того, щоб люди після виступу запрошених виконавців, могли проявити себе.

– Ми відкриті для співпраці, чекаємо людей, які хочуть виступати і будемо безпосередньо шукати таких людей (бо не хочеться робити це «аби як»). Усе залежить від того, яка буде активність людей та яке бажання самих, скажімо так, глядачів, відвідувати подібні заходи.

Як говорить один з гостей «Мене надихають люди, які оживляють простір». Дійсно, місто потребує таких людей як Тарас та Женя, адже молодь прагне активного відпочинку, не такого, який знаходиш у більшості закладів Ніжина. На жаль, у місті немає де показати свою творчість тим людям, які мають талант, але не є іменитими артистами. Я маю надію, що саме цей захід поклав фундамент повноцінному арт-кафе.

Дарина Шпитяк, студентка факультету психології і соціальної роботи

НАУКОВА СПАДЩИНА МИКОЛИ

Біобібліографічний покажчик присвячено видатному вченому-славісту, професору педагогіки, професору слов'яно-російської словесності та організатору освіти в Україні, Польщі, Прибалтиці, першому директору Історико-філологічного інституту князя Безбородька Миколі Олексійовичу Лавровському. Його наукова спадщина в галузі слов'янознавства, візантиністики, педагогіки та освіти, російської літератури та мови не втратила наукової цінності у наш час, активно досліджується, вивчається і переосмислюється. Широке коло наукових інтересів М.О.Лавровського свідчить про різнобічність та різноплановість його таланту. Творчому доробку вченого присвячені численні дисертаційні роботи, виконані здобувачами Росії та України.

Закінчивши із золотою медаллю Головний Педагогічний інститут у Петербурзі (1841-1852 рр.), майбутній науковець відразу ж заявив про себе, обравши для магістерської дисертації мало-вивчену тему «О византийском элементе в языке договоров русских с греками» (СПб., 1853). Ця праця, яка тричі перевидавалася, причому два останні рази уже після смерті автора (Варшава, 1904), зайняла чільне місце у його науковому доробку. Дослідження, в якому молодий вчений розглядав вплив Візантії на дипломатію, давньоруську мову, історію та культуру, було високо оцінене сучасниками та одержало безліч схвальних відгуків. І нині жодне наукове дослідження, присвячене початковому етапу становлення дипломатії Київської Русі X-XI ст. та впливу Візантії на розвиток цієї держави, не обходиться без посилань на вищезгадану працю М. О. Лавровського.

Уже 1854 року вчений захищає докторську дисертацію, присвяче-

ну освіті Київської Русі («О древнерусских училищах»). Згодом він підготував та видав книгу «Памятники древнерусского воспитания» (1861), в якій зібрав та оприлюднив пам'ятки давньоруської педагогічної літератури. У праці «Об устройстве гимназии» (1867) він обгрун-

педагогічної думки.

Широке визнання одержали його педагогічні праці та практичний освітянський досвід у сучасників. Однією з перших спроб осмислення та узагальнення його вкладу у вивчення історії освіти давньоруської держави є фундаментальна пра-

ця видатного вченого-педагога М. І. Демкова «История педагогики» (М., 1913). Деякі розділи книги, присвячені освіті Київської Русі, базуються на напрацюваннях М.О.Лавровського.

Вагомий науковий доробок вченого у галузі російської літератури. Він автор наукових досліджень, присвячених творчості М.В.Ломоносова, М.В.Гоголя, О.С.Пушкіна, В.А.Жуковського, М.М.Карамзіна, І.А.Крилова, Д.І.Фонвізіна.

Що стосується власне славістичних напрацювань, М.О.Лавровський велику увагу приділив чеському політичному діячеві, поету, перекладачеві К.Я.Ербену. М.О.Лавровський ретельно дослідив переклад К.Я.Ербена «Слова о полку Игоревім», підкреслюючи спільність слов'янських культур.

Ідеологічна заангажованість радянської доби, жорсткі ідеологічні канони, заперечення здобутків «буржуазних вчених», піддали забуттю наукову

спадщину М.О.Лавровського. Його доробок довгий час залишався маловивченим, з'являлися тільки поодинокі дослідження, присвячені різним аспектам творчості та короткі біографічні довідки у різних енциклопедичних виданнях. Але значення наукової спадщини вченого та успішна діяльність як професора та декана історико-філологічного факультету Харківського університету, організаторський та педагогічний хист, освітянська діяльність у Ніжині, Варшаві, Ризі безперечні.

Час розставив усе на свої місця, про що свідчать численні дослідження нинішніх науковців, які вивчають творчу спадщину М.О.Лавровського

**Микола Олексійович Лавровський
(1825-1899)**

**З ПЛЕЯДИ НАУКОВЦІВ НІЖИНСЬКОЇ
ВИЩОЇ ШКОЛИ**

тував важливість класичної освіти у гімназіях як передумови для подальшого успішного навчання випускників в університетах.

Найбільш плідним у творчій біографії М.О.Лавровського є харківський період (1854-1875). Його науково-пошуковому таланту було притаманне широке коло наукових інтересів. Він активно досліджує історію Харківського університету, пише статті, присвячені творчості видатних російських письменників, вивчає пам'ятки апокрифічної літератури. Професійне захоплення педагогікою вилилося у низку праць, присвячених історії педагогіки та

ЛАВРОВСЬКОГО У ВИМІРІ ЧАСУ

у різних аспектах. Майже увесь його різнобічний доробок та практичний досвід у галузі освіти став предметом вивчення науковцями різних галузей.

Харків є потужним осередком сучасних наукових досліджень, присвячених вкладу однієї з найкращих візантиністичних шкіл Росії XIX ст., що була зосереджена у Харківському університеті. З великого масиву наукових напрацювань з історії візантології необхідно відзначити праці харківських вчених С.І.Лимана, С.Б.Сорочана, Ю.Ф.Федорова та ін. Вони високо оцінюють внесок М.О.Лавровського як основоположника вивчення цієї тематики.

Над досягненням суті напрацювань М.О.Лавровського як візантиніста плідно працюють вчені Росії. Серед найбільш відомих дослідників можна назвати імена В.А.Горячева, М.В.Бібікова, Т.Л.Курбатова, К.А.Максимова та ін.

Неоціненний вклад М.О.Лавровського у становлення та розвиток Ніжинської вищої школи. Маститий вчений з великим науковим авторитетом, декан історико-філологічного факультету Харківського університету з дванадцятирічним стажем роботи, налагодженим побутом, широким колом друзів та учнів, різко змінює напрям своєї діяльності. Він приїжджає до Ніжина для реорганізації Юридичного ліцею князя Безбородька.

На поприщі керівника та фундатора Ніжинського Історико-Філологічного інституту князя Безбородька проявилися кращі риси особистості М.О.Лавровського. Численні друковані джерела та спогади випускників свідчать про його безперечні організаторські здібності, толерантне відношення до професорсько-викладацького складу та майже батьківське піклування про студентів.

У ніжинський період учений проявив себе як дослідник історії Гімназії вищих наук князя Безбородька та гоголезнавець. Жодна праця про ніжинський період життя та творчості Гоголя не обходиться без посилань на працю М.О.Лавровського «Гімназія вищих наук князя Безбородька в Нежині (1820-1832)» (К., 1878).

Одним із перших на непересічну постать науковця звернув увагу професор Ніжинського державного

університету імені Миколи Гоголя Г.В.Самойленко. 1993 року побачив світ біобібліографічний покажчик «Николай Алексеевич Лавровский» (Нежин, 1993) з ґрунтовною передмовою. Посібник став цінним підґрунтям для подальшого бібліографування наукової спадщини та публікацій, які висвітлюють життєвий і творчий шлях вченого.

Перу Григорія Васильовича належить також монографія «Нежинская филологическая школа», в якій віддається належне вкладові М.О.Лавровського у формування ніжинської славистичної школи. Як автор серії книг з історії Ніжинської вищої школи від її початків до класичного університету, Г.В.Самойленко і надалі висвітлює вклад вченого в організацію та становлення Історико-філологічного інституту князя Безбородька, розроблення концепції підготовки педагогічних фахівців.

Провідний бібліограф Л.В.Гранатович у 2001 році склала та упорядкувала біобібліографічний покажчик «Викладачі Ніжинської вищої школи. Ч.1. 1820-1920 (Нежин, 2001)», що містить бібліографію М.О.Лавровського з понад 90 позицій.

Останні двадцять років ознаменовані поглибленим вивченням наукової спадщини М.О.Лавровського професорсько-викладацьким складом Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Проблемам дослідження життя та творчості вченого, його науково-освітньої діяльності присвячені праці ніжинських науковців, зокрема Г.В.Самойленка, Т.Д.Пінчук, П.П.Моціяки, О.М.Ковальчук, І.І.Киричок, Н.М.Демченко, Н.М.Баленко, О.В.Самойленко та ін.

Важливі грані внеску М.О.Лавровського у педагогіку, актуалізацію науково-практичної діяльності, дослідження проблем єдності та наступності історико-педагогічного процесу висвітлюють у своїх наукових працях українські вчені А.В.Гордєєва, Л.П.Юрченко, С.Зеленська, О.А.Лавріненко, К.Є.Каліна та ін.

Над переосмисленням науково-практичного педагогічного досвіду М.О.Лавровського плідно працює завідувач відділу суспільно-гуманітарних дисциплін Чернігівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти

ім.К.Д.Ушинського Т.М.Фарбак. Її науковий доробок – це ще одна сходинка у здійсненні аналізу та актуалізацію концептуальних засад педагогічної спадщини вченого.

Вивчення науково-освітніх напрацювань М.О.Лавровського ніжинського періоду не можна вважати повним без його вкладу у формування книгозбірні. Бібліотека зазнала свого розвитку саме завдяки його піклуванню. Суттєвий внесок у вивчення цього періоду історії книгозбірні зробив доктор історичних наук С.М.Мищук. У низці публікацій він віддає належне М.О.Лавровському як ініціатору формування та поповнення фондів, придбання цінних колекцій та зібрань, залучення професорів до впорядкування книгозбірні, археографічного вивчення рукописів та колекцій.

Високо оцінюючи вклад вченого у розвиток бібліотеки та на відзначення 190-ї річниці від дня заснування, 2010 року їй присвоєно ім'я академіка М.О.Лавровського.

Розгортаються дослідження на батьківщині вченого. Науковці Твері відносяться з повагою до знаменитого земляка, вивчають творчий шлях, пов'язаний з рідним краєм. Значний внесок у вивчення історико-краєзнавчої спадщини М.О.Лавровського належить науковцям Тверського університету Є.А.Макаровій, В.М.Воробйову та ін.

Видання підготовлене з метою розкриття наукової спадщини видатного вченого, директора-фундатора Ніжинського Історико-Філологічного інституту князя Безбородька, розвитку його ідей сучасними вченими. Посібник налічує 236 бібліографічних записів. Він складається з трьох частин: «Хронологія життя та творчості М.О.Лавровського», «Наукові праці», «Література про життєвий та творчий шлях» та відображає публікації за період 1849-2012 рр.

Бібліографічний покажчик сприятиме ознайомленню широкого читачького загалу з маловідомими працями, дослідженнями творчості науковця у минулому і зараз, дозволить простежити їхню динаміку у вимірі часу та спонукатиме до нових наукових досліджень.

Людмила Литвиненко, головний бібліотекар

СТОРІНКА «ПІРАНСЛЯТОРА»

Р.Шеклі

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ПРИЗ

Продовження. Початок у №5, 2013 рік

Програма наслідувала класичну формулу автогонок. Недосвідчені водії сідали в потужні американські та європейські гоночні автівки і долали карколомні двадцять миль. Редер здригнувся від жаху, коли помилково увімкнув свій величезний Мацераті не на ту швидкість і той зразу рвонув з місця.

Гонка була жахливим й нестерпним нічним страхіттям. Редер трохи притримував свою машину, таким чином надаючи можливість лідерам розбиватися об відбійники на крутих вузьких поворотах, що зустрічалися на шляху, і так поступово просунувся до третього місця, коли Ягуар попереду нього врізався в Альфа-Ромео, і вони обидва загризли у зоране поле. На останніх трьох милях Редер міг би прослизнути на друге місце, але йдучи попереду не пропускали його. S-подібний поворот ледь не був останнім для Редера, але він все-таки якось вивернув свою автівку знову на дорогу, усе ще йдучи третім. Потім, на фінальних п'ятдесяти ярдах у лідера зламався колінвал, і Джим прибув другим.

Тепер він став на тисячу баксів багатішим та отримав чотири листи від уболівальників, і одна пані з Ошкошу надіслала йому пару аргілів. А ще його запросили з'явитися у «Непередбаченому випадку».

На відміну від інших, «Непередбачений випадок» не було шоу-змаганням. Воно було розраховане головним чином на кмітливість учасника. Перед початком шоу Редера нашіпикували якимось особливим наркотиком, який не викликає залежності. Він отямився в кабіні невеличкого літака, що летів на автопілоті на висоті десяти тисяч футів. Стрілка бензобака була майже на нулю. У нього не було парашута. Очікувалось, що він посадить літак.

Звичайно ж, до цього Редер ще ніколи не літав.

Він навмання гарячково смикав за різні важелі і натискав на кнопки, пам'ятаючи, як на минулому тижні один учасник отямився у підводному човні, відкрив якийсь не той клапан і утонув.

Тисячі глядачів затамувавши подих спостерігали, як цей звичайнісінький простий чоловік, такий же, як і всі вони, відчайдушно шукає порятунку, – точнісінько так, як це робили б і вони. Джим Редер – це вони. Будь що, що міг робити він, вони могли б теж. Він був уособленням народу.

Редеру пощастило виконати щось віддалено схоже на приземлення. Він перекоївся декілька разів, але ремінь безпеки витримав та до того ж, всупереч очікуванню, літак не спалахув.

Хитаючись, з двома переламаними

ребрами, трьома тисячами доларів і шансом після одужання з'явитись на «Тореро», він видерся з літака.

Нарешті першокласне, захоплююче шоу! «Тореро» гарантував десять тисяч доларів. І усе, що треба було зробити, – то це, як справжній, досвідчений матадор, заколотити шпагою чорного міурського бика.

Двобій з биком був влаштований у Мадриді, оскільки такі бої в США ще були в забороні. Він повинен був транслюватися по національному телебаченню.

Помічники Редера були вправні хлопці. Їм подобався цей кремезний, трохи неповороткий американець. Пікадори майстерно орудували своїми піками, стримуючи бика, у той час як абандерієли намагались загнати бика до знеможення. А підсобний матадор, похмурий чоловік з Альгієра, ледь не звихнув бики шию своєю майстерною, артистичною роботою з плащем.

Але коли все було сказано і зроблено, Редер, незграбно стискаючи мулету в лівій руці, а в правій шпагу, опинився на арені око в око з величезним, не менш тону, оперезаним кров'ю биком з широкими рогами,

Хтось кричав йому: «У легені йому, HOMBRE! У легені! Не пнишь у герої – штиркай у легені!» Але Джим пам'ятав лише одне, – те, що порадив йому технічний інструктор у Нью-Йорку: «Націлюйся у м'яке місце між рогами, зразу за ними!»

Редер рушив на бика, але влучив у кістку, шпага відскочила й зламалась, а бик миттєво підчепив його і жбурнув через себе. Дивом уцілілий, Редер підхопився, схопив іншу шпагу і, майже наосліп, штиркнув нею у те місце за рогами.

Господь Бог, який опікує дітей і дурнів, мабуть і на цей раз спостерігав за ними, бо шпага увійшла в мозок бика наче голка в масло, – той смикнувся, ніби здивовано вираючи очі на Редера і гепнувся наче порожня повітряна куля.

Редер отримав десять тисяч доларів, а його зламана ключиця майже миттєво зрослась. Він також отримав 23 листи від уболівальників і палке запрошення від якоїсь дівчини з Атлантик Сіті, на яке Редер не звернув ніякої уваги. Потім його запитали, чи не бажає він взяти участь у наступному телешоу...

Редер значною мірою вже був позбавлений колишньої цноти і цілком усвідомив, що декілька разів ледь не загинув за якимсь жалюгідні копійки. А справжня здобич – попереду. Зараз він бажав піти на ризик майже неминучої смерті, – але за щось дійсно варте такого ризику.

І от він з'явився в шоу «Підводні небезпеки», яке спонсорувалося фірмою «Дамське мило». Споряджений респіра-

тором з маскою, лаптами, ножем і поясом з баластним вантажем, Редер разом з чотирма іншими дайверами занурився у теплі води Карибського моря, а за ними була спущена захищена клітка з телеоператорами. Завданням було знайти і доставити назовні сховані на дні скарб.

Занурювання в масках – це не дуже небезпечно, але для більшої зацікавленості глядачів спонсори додали трохи «перчику»: цей регіон Карибського моря усіяний велетенськими молосками, акулами декількох видів, отруйними коралами та іншими небезпеками морських глибин. То було дійсно захоплююче шоу.

Хлопець зі штату Флоріда відшукав скарб у якомусь глибокому розломі, але в ту ж мить його настиг муренський вугор, і скарб дістався іншому водолазу, проте і його накрила акула, – і прозора з бірюзовим відтінком вода враз зачервонілася кров'ю, що було гарно видно на кольоровому телебаченні. Скарб пішов на дно, Редер кинувся за ним, при цьому у нього лопнула барабанна перетинка. Він підібрав скарб з поверхні якогось коралу, відстебнув пояс і попрямував назовні, але десь футів за тридцять до поверхні моря був змушений вступити в двобій з іншим уцілілим дайвером.

Вони робили обманні рухи ножами, доки супернику Редера не пощастило шарпнути його по грудях, але Редер, з самовладанням загартованого бійця, випустив свій ніж і миттєво висмикнув респіратор з рота суперника. Це спрацювало, Редер виринув і поклав скарб у човен, який чекав їх на поверхні. З'ясувалось, що це був брусок жіночого мила з етикеткою: «Найдорожчий із скарбів».

Це шоу принесло йому двадцять дві тисячі доларів – готівкою і призами, а ще він отримав 3008 листів від уболівальників і спокусливу пропозицію від однієї дівчини з Мекони, якою він дуже зацікавився. Також Редера госпіталізували для безкоштовного лікування ножового поранення, барабанної перетинки та для введення ін'єкцій проти коралової отрути.

Але найкращим було те, що його запросили взяти участь у найбільшому і найнебезпечнішому трилер-шоу під назвою «Приз смертельної небезпеки».

Ось тут і почалися дійсні непереводки...

Підземка зупинилась і перервала його роздуми. Редер зсунув кепку з очей і відразу помітив у проході якогось чоловіка з жінкою, який витріщився на нього і щось шепотав їй. Невже вони впізнали його?

Як тільки двері відчинились, Редер зиркнув на свій годинник: ще треба прожити п'ять годин.

На станції Манхеттен він сів у таксі

СТОРІНКА «ПЕРЕКЛАДАЧА»

наказав водієві довести його до Нового Салему.

«Новий Салем?» – запитав водій, дивлячись на нього в дзеркало заднього огляду.

«Так».

Водій клацнув кнопкою свого радіо-передавача: «Їду до Нового Салема. Еге, саме так: Новий Салем».

Вони рушили. Редер хмурило чоло, міркуючи, чи не були слова водія якимось умовним сигналом. Ціком природно, що водії такі доповідають своїм диспетчерам про свій маршрут, але щось у голосі водія...

«Зупиніться тут» – наказав Редер.

Він розрахувався з водієм і попрямував вузенькою мішечковою стежкою, що петляла ріденьким ліском. Деревця в ньому були занадто маленькими і обридними, щоб можна було сховатись, і Редер брів, шукаючи місце для прихистку.

Ззаду наближалась якась важка вантажівка. Редер крокував далі, низько насунувши кепку на чоло. Але як тільки вантажівка наблизилась, він почув як хтось окрикнув із його кишенькового телеприймача: «Бережись!»

Він стрибнув у кювет. Вантажівка, накренившись, промайнула, ледь-ледь не зачепивши його, і зі скреготом зупинилась. Водій загорлав: «Ось він де! Стріляй, Гаррі, стріляй!»

Редер дремнув у глиб ліска, а над ним кулі почали збивали з дерев лістя.

«От ізнов!» – майже верещав від збудження Майк Террі. – «Боюсь, що Редера заколисалось хибне відчуття безпеки. Не треба робити цього, Джиме! Тепер, коли на карті твоє життя! Коли за тобою женуться кілери! Будь обережнішим, Джиме, адже тобі треба протриматись ще чотири з половиною години!»

Водій горлав: «Клод, Гаррі! Ско-ріш сюди з вантажівкою! Тепер він у нас на гачку!»

«Ти у них на гачку, Джим Редер! – кричав Майк Террі. – Але ще не в їхніх руках! І ти можеш подякувати Благочестивій Самаритянці Сюзі Пітерз з вулиці Дванадцяти в язів, у Саут Оранж, Штат Нью Джерсі – за те, що вона своїм окриком попередила, що на тебе несеться ота вантажівка! Ось-ось крихітка Сюзі з'явиться у нас в студії!.. Гляньте, панове! Наш студійний гелікоптер уже прибув на місце події! Ви можете бачити на ваших екранах, як біжить Джим, а за ним женуться і оточують кілери!»

Редер пробіг через лісок ярдів сто й опинився на бетонованому шосе, за яким виднівся відкритий лісок. Один з убивців підбігцем гнався за ним. Вантажівка виїхала на просілкову дорогу, і, будучи десь за милю від Редера, швидко наближалась.

З протилежного боку наближалась якась легкова автівка. Редер вибіг на шлях, ошаліло розмахуючи руками. Ав-

тівка зупинилась.

«Швидше!» – крикнула йому молода блондинка, яка була за кермом.

Редер шмигнув у салон автівки. Жінка швидко розвернула машину в протилежний бік. Куля продірявила вітрове скло. Блондинка натиснула на акселератор і ледь не розчавила вбивцю, що стояв на шляху.

Автівка вислизнула із зони ураження. Редер відкинувся на сидінні і міцно заплющив очі. Жінка зосереджено вела машину, слідкуючи за вантажівкою в дзеркало заднього огляду, зосередившись на керуванні.

«От ізнов!» – екстатичним голосом горлав Майк Террі – «Знову Джим Редер вирваний з пазурів смерті, – цього разу завдяки милосердній самаритянці Дженис Морроу з будинку номер 443, Лексінгтон Авеню, Нью-Йорк Сіті. Чи вам траплялось бачити таке, громадяне?! Як міс Морроу прорвалася крізь зливу куль і вихопила Джима Редера з пащі долі! Пізніше ми візьмемо інтерв'ю у міс Морроу і дізнаємось, що вона відчувала в ті хвилини, а зараз, поки Джим Редер втікає, (можливо, до безпечного місця, а можливо, іще до однієї смертельної небезпеки), ми прослухаємо коротке оголошення нашого спонсора. Залишайтеся біля ваших екранів! У Джима ще попередю чотири години і десять хвилин доки він буде у безпеці, тому що будь-що може трапитись!».

«О'кей», – промовила дівчина. – «Зараз ми поза ефіром. Чорт забирай, Редер, що з вами трапилось?»

«Га?» – запитав Редер. На вигляд дівчині було трохи за двадцять. Вона мала привабливий і неприступний вигляд. Редер відмітив її витончені риси обличчя і граціозний стан. А вигляд у неї був розлючений.

«Міс» – сказав він. – «Я просто не знаю, як вам віддячити за...».

«Скажу прямо!» – обірвала його Дженис Морроу. – «Я ніяк не Добра Самаритянка. Я – працюю на Джей- Бі-Сі-компанію».

«Тобто, це означає, що це ваша програма врятувала мене?»

«Логічний висновок», – коротко кинула вона.

«Але як це пояснити?»

«Слухай: це дуже коштовне шоу, і ми мусимо забезпечити його якісність, бо якщо наш рейтинг упаде, нам залишиться торгувати яблучним мармеладом на вулицях. А ти нам все псуєш».

«Псуєш?! Як це так?»

«Тому що ти нестерпний» – розлючено відповіла вона – «Ти – невдаха і йолоп. Тобі що, справді хочеться покінчити самогубством? Ти хоч що-небудь читав про те, як треба рятуватись?»

«Я роблю все, що в моїх силах...»

«Банда Томпсона уже десять разів могла ухлопати тебе. Та ми порадили їм не поспішати, розтягти все це. Але

стріляти в тебе – це все одне що стріляти у глиняну шестифутову статую. Банда Томпсона співпрацює з нами, але до пори до часу. Якби я зараз не наспіла, вони б уже мусили убити тебе – чи то перед телеекраном, чи ні...»

Редер витріщився на неї, дивуючись, як так таке гарненьке дівчисько може так говорити.

Вона зиркнула на нього і тут же знов перевела погляд на дорогу.

«Не дивись на мене так! Тобі забажалося за гроші ризикувати своїм життям, телепню. І за які гроші! Ти знав, на що йдеш. То ж не поведись як якийсь дрібний бакалейщик, котрий побачив, що за ним женуться жалюгідні злодюжки... Тут інше...»

«Я усвідомлюю це» – сказав Редер.

«Якщо не можеш нормально жити, то спробуй хоч красиво вмерти».

«Ти ж насправді так не думаєш», – сказав Редер.

«Не будь таким самовпевненим... До закінчення шоу ще три години і сорок хвилин. Якщо зможеш залишитись живим – добре. Тоді всі бакси – твої. А якщо не зможеш, то нехай вони хоч гарненько наметушаться».

Редер ствердно кивнув головою, пишно дивлячись на неї.

«Через мить-дві ми знову в ефірі. Я влаштував удавану неполадку в двигуні та випущу тебе. Вся банда Томсона наготові. Тепер вони вб'ють тебе при першій же можливості. Зрозуміло?»

«Так», – сказав Редер. – «Якщо мені пощастить врятуватись, можна якось ще зустрітись з тобою?»

Вона сердито прикусила губу. «Ти що – намагаєшся ще й загравати зі мною?»

«Ні. Я дійсно хотів би ще зустрітись з тобою. Можна?»

Вона якось дивно подивилась на нього: «Не знаю. Забудь про це. Ми вже майже в ефірі. Здається, твій найкращий шанс – отой лісок направо. Готовий?»

«Так. Як я можу знайти тебе? Після всього цього, я маю на увазі».

«О, Редере, ти не слухаєш, що я тобі кажу? Прямуй через лісок, доки не зупинишся на краю вимитого яру. Це не бозна що, але все-таки надасть тобі хоч-якусь схованку».

«Де я зможу зв'язатися з тобою?» – знову запитав Редер.

«Подивись у телефонному довіднику Манхеттену». Вона зупинила авто. «Окей, Редер, біжи!»

Він відчинив дверцята.

«Зачекай» – вона перехилилась і, дотягнувшись до нього, поцілувала в губи. – «Нехай пощастить тобі, ідіоте. Зателефонуй мені, якщо врятуєшся».

І він дремнув у лісок.

Далі буде

Переклала Ксенія Ухо, студентка
V курсу ф-ту іноземних мов НДУ,
відредагував Іван Харитонов

«СТУДЕНТСЬКА ВЕСНА 2013»

19 березня 2013 року відбувся фестиваль художньої творчості «Студентська весна 2013». Талановиті студенти та творчі колективи університету представили на суд глядачів та авторитетного журі на чолі з Заслуженим артистом України Миколою Шумським свої конкурсні роботи в номінаціях: «розмовний жанр», «вокал», «хореографія». За рішенням журі фестивалю «Студентська весна» переможцями конкурсу стали:

Номінація «Вокал»

У різних вокальних жанрах призові місця були розподілені так:

I місце – дуєт у складі Тонкошкорова Богдана та Петрика В'ячеслава, студентів факультету культури та мистецтв;

I місце – Шевченко Валерія, студентка філологічного факультету;

II місце – Сидоренко Світлана, студентка природничо-географічного факультету;

II місце – Шматок Ірина, студентка факультету культури і мистецтв;

II місце – Овраменко Ростислав, студент природничо-географічного факультету;

III місце – Хлистун Олександр, студент природничо-географічного факультету;

III місце – Черевко Євген, студент філологічного факультету.

Номінація «Хореографія»

I місце – загальноуніверситетський хореографічний ансамбль «Шаленство» (художній керівник Марія Михальська);

II місце – загальноуніверситетський хореографічний ансамбль «Топ-данс» (художній керівник Наталія Труш).

Номінація «Розмовний жанр»

I місце – Степаненко Денис, студент факультету культури і мистецтв;

I місце – Хвост Аліна та Чебану Поліна, студентки історико-юридичного факультету;

II місце – Ломоносов Михайло, студент історико-юридичного факультету;

II місце – Отц Марк, студент факультету іноземних мов;

II місце – Бондар Ярослав, магістрант історико-юридичного факультету;

III місце – Годунок Мирослава, студентка філологічного факультету.

Гран-прі фестивалю художньої творчості «Студентська весна 2013» журі одноголосно віддало загальноуніверситетському хореографічному колективу «Дивертисмент» (художній керівник Анна Сєрякова).

I місце у номінації «Розмовний жанр» Хвост Аліна та Чебану Поліна

Виступає володар Гран-прі фестивалю «Студентська весна 2013» загальноуніверситетський ансамбль «Дивертисмент»

Євген Черевко, студент філологічного факультету – III місце

II місце у номінації «Вокал» - Овраменко Ростислав

Володар I премії у номінації «Вокал» Шевченко Валерія, студентка філологічного факультету

II місце у номінації «Хореографія» загальноуніверситетський ансамбль «Топ-Данс»

Учасники фестивалю «Студентська весна 2013»

ALMA MATER

Засновник — колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друкаркуш.
Тираж 900 примірників.
Свідectво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради — Олександр Забарний

Редактор: Наталка Ландар

Члени ради: Григорій Самойленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Ірина Кириченко, Роман Приходько, Ірина Панченко

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м.Ніжин Чернігівської обл., вул. Крапив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almatmater.ndu@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Наталка Ландар

Віддрукована у Видавництві НДУ імені М.Гоголя
Замовлення №26